

זזהיר בהלול

ארץ שאגות השבר

נגיף האלימות בחברה הערבית ממשיך להי-
תפשט. יתרה מכך, הוא כבר מייצר מוד-
טציות מסוגים שונים. ספק אם היסוץ כלשהו
יכול עוד להושיע.

קברניטי המדינה לא הצליחו לייצר לחי-
ברה הזו לא אופק ולא חזון, לא תעסוקה
ולא חלום. והתוגה הופכת לזעם. מכאן
קצרה הדרך לעבריינות, לנשק מזדמן,
ליריות ולהתחברות למשפחות פשע.
הזירה המדממת הזו הופכת את חיינו
לגיהנום.

מי שלא פעל למען המיעוט הערבי
מקבל היום דור אבוד, שזורע הרס והופך
את הביטחון האישי לכריחה עצובה. צריך
לבנות הכל מחדש: תעסוקה, תחבורה,
פיתוח והוויה שיש בה תקווה. אחרת נמ-
שיך להתבוסס בביצת הפחד ונמשיך לקבור
את בנינו כמו שקרה שלשום בטמרה עם
אחמד חיג'אזי, סטודנט חף מפשע. ארץ של
שאגות שבר, אברון, יתמות וחורבן.

לפני שאסיים, אני ממחר להגיף את חלו-
נות ביתי שמא עוד ירייה תקטול אותי או
מישהו מסביבתי. יללות של שכול.
(הטור המלא בעמ' 11)

